

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2018
VIII. volební období

Pozměňovací návrh poslanců Zbyňka Stanjury a Jiřího Dolejše k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony (sněmovní tisk 206)

- 1. V části čtvrté článku VII se za dosavadní novelizační bod 31 vkládá nový bod 32, který zní:**

32. Sazby a výpočet daně z piva

V § 85 odst. 1 sloupci „Sazba daně v Kč/hl za každé procento extraktu původní mladiny“ se nahrazuje číslo „32,00“ číslem 26,40, číslo „16,00“ číslem 13,20“, číslo „19,20“ číslem „14,60“, číslo „22,40“ číslem „17,40“, číslo „25,60“ číslem „20,00“ a číslo „28,80“ číslem „22,80“.

- 2. V části čtvrté čl. VII se dosavadní novelizační body 32 až 88 označí jako 33 až 89.**

Důvodová zpráva

I. Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu

S účinností od 1. 1. 2010 byla upravena výše sazby spotřební daně z piva. Zvýšení sazby bylo předloženo vládou ČR jako součást ST 917 – zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů. Zákon byl schválen Parlamentem ČR a vyhlášeného pod číslem 362/2009 Sb. V souvislosti s přípravou návrhu zákona o rozpočtu České republiky na rok 2010 předložila tehdejší vláda návrhy úprav jak příjmových, tak výdajových položek rozpočtu ve snaze zastavit negativní tendenci neúměrného zadlužování státu. Projednáním v Parlamentu ČR však byly výrazně korigovány návrhy na snížení a omezení mandatorních výdajů, zatímco návrhy zvýšení daní byly zachovány. Jakkoli byly některé úpravy sazeb daní navrhovány jako opatření dočasné, zůstaly tyto nezměněny.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Pozměňující návrh upravuje sazby daně z piva tak, aby byl naplněn vládní příslib navrácení sazby daně zpět. Předkladatelé svým návrhem zároveň reflektují proměny spotřebitelského chování a současné trendy moderního pivovarnictví. Návrh maximálně navrácí sazbu daně u nejmenších nezávislých pivovarů ve snaze podpořit jejich další rozvoj ale i rozvoj měst a regionů v jejich působnosti. Návrh vychází z přirozených omezení malých – regionálních trhů a navrhovatelé chtějí podpořit další růst pestrosti českého pivního trhu. Snížení daně je tak odstupňováno dle výstavu a kategorií, které zná již současný zákon a které byly přijaty v prosinci 1994 a platí od roku 1995.

Srovnání sazeb daně z piva: (dnes platný stav / nově navržený).

	Základní sazba	Do 10 000 hl	10.000 - 50.000	50.000 - 100.000	100.000 - 150.000	150.000 - 200.000
Dnes platná	32,00	16,00	19,20	22,40	25,60	28,80
Nově	26,40	13,20	14,60	17,40	20,00	22,80

Srovnání sazeb daně z piva: (stav platný před 1. 1. 2010 / nově navržený).

	Základní Sazba	Do 10.000 hl	10.000 – 50.000	50.000 – 100.000	100.000 – 150.000	150.000 – 200.000
do 1.1. 2010	24,00	12,00	14,40	16,80	19,20	21,60
Nově	26,40	13,20	14,60	17,40	20,00	22,80
Rozdíl:	+ 2,40	+ 1,20	+ 0,20	+ 0,60	+ 0,80	+ 1,20

3. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah, zejména na státní rozpočet, rozpočty krajů a obcí

Vláda při návrhu změn sazeb spotřební daně z piva účinných od 1. 1. 2010 počítala s navýšením výnosu daně o zhruba 1,2 mld. Kč. Jako většina podobných úprav i tato změna zákona prošla prostředím změn spotřebitelského chování. Nelze ani tvrdit, že k němu vedlo právě a jen zvýšení předmětné daně – respektive růst konečné spotřebitelské ceny. Výsledný fiskální, zejména však národohospodářský, efekt se tak vzdálil zamýšlenému cíli. Pivní trh prochází velmi dynamickými změnami. Základní charakteristikou je stagnace celkového výstavu piva (mírný růst roku 2016 - avšak podílem rostoucího exportu, mírné snížení v roce 2017) a nástup nových kategorií piv a míchaných nápojů, zvyšuje se pestrost kategorie prémiových značek. Konzumace piva se přesouvá z restaurací a příležitostných společenských a kulturních akcí do domácností spotřebitelů. S rostoucí životní úrovní roste i obliba jiných druhů obalů. Předpokládaný vyšší výběr spotřební daně byl tedy ve výsledku korigován poklesem zaměstnanosti a snížením potenciálu synergického efektu ekonomického výkonu celého pivovarnického sektoru. Zde je nutné připomenout přímou vazbu pivovarnictví na zemědělskou prvovýrobu.

Návrh předkladatelů chce podnítit nejnovější trendy trhu, zejména význam malých pivovarů ve městech a regionech a jejich další růst. Za výhodný, především z pohledu lokální stability zaměstnanosti, považují vznik nových pracovních míst v menších a velmi dynamických firmách „rodinného“ typu. Zákon si rovněž klade za cíl obrátit nepříznivý trend dopadu součtu efektů vládou zavedených regulací – zavedení EET, zákazu kouření v restauracích a regulace hazardních her, které vedly k zavírání tisíců malých – především venkovských restaurací.

Čistý výpadek z výnosu SD předkladatelé odhadují do 600 mil. Kč pro období celého roku. Celkové krátkodobé saldo však bude spíše nulové a dlouhodobý efekt bude pro veřejné rozpočty příznivý. V případě, kdy by nebylo snížení SD promítnuto do spotřebitelských cen, podílel by se stát na vyšší přidané hodnotě pivovarů růstem výběru příslušné DPH ihned! Takto by se objem krátkodobého výpadku příjmu z daní snížil. Nutno podotknout, že takové chování pivovarů nelze vyloučit jakkoli ho předkladatelé nepreferují.

Navržené snížení SD – zejména jeho strukturální rozlišení dle objemu výstavu piva - podávají navrhovatelé také jako nepřímou formu kompenzace dopadů zavedení EET na pivovary a restaurace. Pivovarská produkce má výrazný podíl na objemu obrátů restaurací. Zatímco v luxusních podnicích může činit „pouze“ do 10%, na venkově přesáhne i 60% obrátu. Je tedy zcela jisté, že zavedením obchodních překážek, regulací a zvýšením nákladů podnikatelů z titulu zavedení EET, dojde k přímému tlaku na redistribuci takových vícenákladů mezi pivovarníky, restauratéry a zákazníky.

Snížení SD dává spravedlivou příležitost takové „dohody“ o dělbě nákladů dosáhnout. Takový kontext dále podtrhuje platnost struktury navrženého snížení daně. Pro nejmenší pivovary s nižší přidanou hodnotou práce a vyšším podílem nákladů na 1 hl. piva je navržené snížení nejvyšší, zatímco u „průmyslových“ pivovarů pak navržené snížení nekopíruje úroveň zdanění z roku 2009. Předkladatelé rovněž poukazují na nespravedlivě rozložené břemeno spotřební daně v oblasti alkoholických nápojů jako celku, které již zmíněné rozhodnutí o „dočasném“ zvýšení daní ještě více prohloubilo.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky.

Navrhovaná úprava zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Změna zákona nevykazuje žádné znaky pravé retroaktivity a respektuje princip předvídatelnosti práva.

5. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a její slučitelnost s právními akty EU.

Navrhovaná novela zákona není v rozporu s mezinárodními smlouvami podle čl.10 Ústavy, jimiž je Česká republika vázána, a je plně slučitelná s právem ES/EU.

V Praze, dne 4. 12. 2018